

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Margarita Evangelica

Essche, Nicolas van

Coloniae, 1545

Vt se circa exteriorem hominem custodiat. 51

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49323](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49323)

MARGARITAE EVANG.

Et si in isto constans permanferit, tūc sane dulci
in hac caliginosa vmbra fructu perfruitur. In i-
sto nanque mirā & arcanam in Deo familiarita-
tem inuenit, quæ omnes delicias, diuitias et capa-
citatē creati intellectus excedit. Hic nāque vnus
cū Deo spiritus efficitur. Et sic Deus est eius fru-
itio, quies & pax, & ipsa ab omni actiōe absol-
uitur. Vnus quippe dilectus dilectum alterū mu-
do ac simplici amore amplexatur.

Qualiter aīa in verbis et in omni extrouer-
sione sese custodire debeat. Cap. LI.

Porro quādo in ecclesia aut alibi cū Deo v-
niti & ab exteriori ope liberi sumus, si tūc
ab aliquo homine vel ab aliqua obediēti-
causa reprimur, neque tristes, neque inuolūtari
effici debemus, neq; cogitare intra nos, dicētes:
Ergo ne iā exercitiū meū postponere debeo? Sa-
ne magis acceptū est Deo, q̄ taliter ipsi sum v-
nitus, q̄ quæuis, q̄ fieri potest, exterior actiō siue
occupatio. Et profecto si seiretis (aiūt tales) quā-
tū diuino amore serueo, me minime turbaretis.
Et sic tristes procedunt, si nō exterius, in corde ta-
mē interius q̄ruli. Sed hoc prorsus fieri nō debet.
Cauere tibi ab isto o homo Dei, q̄ fallax est ve-
nenū. Debet em̄ Martha. i. corpus hilariter & cū
gaudio absque omni mœrore surgere, & Ma-
ria in interiori spiritus quiete permanere, & eā in
omni actiōe & modo secū portare: & Lazarus. i.
aīa mortua esse, ita vt se oibus ad eā minime per-
tinentibus velut mortuā exhibeat. ¶ Porro quā-
do in isto exercitio positi aliquid pro nobis ipsis a-
gere habemus, nequa q̄ cogitare debemus, dicē-
tes: Ire iā volo pro huius expediōe negocij siue
operis

LIBER I.

operis: satis enim modo exercitatus sum, deinde consequenter exercebo. Sed hoc modo intra nos dicere debemus: O benedicte Deus, quia tu dixisti, quod ingredi debeam & nunquam egredi, digneris proinde in me & per me istud facere, quia tibi placitum est mecum esse unitum. Et tunc ire debemus, & facere ea, quæ nobis facienda sunt, & interim diligenter nos ipsos custodire, ne vel inordinati, vel dissoluti, vel incompositi incedamus: nec huc & illuc circūspiciamus, ne per hoc interior lumē reuerberetur. Cauere debemus etiam & vitare diligenter omnem multiplici-
 tem & leuem societatem, & aures a vanis ac ociosis sermonibus prohibere & auertere, & solitudinem, & silentium quærere & amare: alias in nulla virtute proficere, nec vllam deuotionem, siue virtutem coaceruare poterimus. Quinetiam si sanctitate & deuotione sancto Ioanni Baptiste æquales essemus, si solitudinis & silentij custodes diligentes nō fuerimus, cito totum perdemus. ¶ Et licet exteriorem semper habere solitudinem minime possimus, intustamen in corde, in spiritu & in anima eam habere debemus, & inibi cellam nobis construere, quatenus per hoc ab omni multiplicitate esse liberi, & a quorūcūq; transitu esse semoti valeamus: & sic in nobis et in omnibus hominibus vnitatem spiritus, et pacem cordis diligentissime seruemus, prout sanctus Paulus nos hortatur, dicens: Solliciti seruire vnitatem spiritus in vinculo pacis. Refrenemus insuper linguam nostram, ne per inania verba defluamus: & sic sobrij simus in loquendo, vt etiam necessaria vix dicere ausi simus, quia semper in nobis ipsis timeamus, priusquā

K v ad lo-

MARGARITAE EVANG.

ad loquendum os aperiamus. Sēperq; diligentē
 sine diuinas inspirationes obseruemus, vt scire
 valeamus, vtrum Deo placeat locutio nostra: &
 non tantū in malis, sed etiā in bonis nos ita ve-
 recunde & humiliter habere debemus, nec loqui
 inaniter & intumescere, sed quę expediunt, prout
 vnicuiq; necessarium esse videbitur: nec nimis
 alte & curiose, sed simpliciter & interne, cū ex
 isto proximus confortetur, & illuminetur, sed &
 ipsemet illustretur: ex illo autē sublimi videlicet
 et præsumptuosa locutione, tam ipse, q̄ alius ob-
 scuretur. Nā simpliciter volasse, & humiliter de-
 scendisse, magnā est sapientiā cōgregasse. ¶ Inlu-
 per arctā nostri curā habere debemus in cibo &
 potu & somno, obseruare quoq; diligētē exteri-
 ores nostros mores, & ipsos quinque sensus n̄ros,
 et sollicite cauere nobis a temerarijs iudicijs &
 displicētijs erga alios, & aspicere oēs hoīes tanq̄
 templa, q̄ Deus inhabitat. Si vero cōtingat vi-
 dere nos aliquē male agere, pro tali Deū rogare
 debemus, vt ipsum adiuuare, nosq; custodire di-
 gnetur. Et sic anxie custoditi aduersus q̄slibet de-
 fectus etiā minimos esse conemur. Nā sicut mo-
 dica festuca, siue puluisculus exteriores oculos
 obtenebrat, sic etiā exiguus aliquis defectus in-
 teriorem visum obfuscat. ¶ Si vero ex humana
 fragilitate labi nos cōtingat, hoc animū nostrū
 perturbare minime debet, sed ilico nos intorsum
 cōuertamus, atq; dicamus hoc pacto: O mi amā-
 tissime dñe, da vt quicq; mō feci, q̄d displicet ti-
 bi, inde veraciter doleā, mihicq; per amarissimā
 passionē tuā illud indulgeas oro: & fac quę so, vt
 diuinitas tua in & per me luceat, et expelle a me
 quicq; tibi aliquod impedimentū præbet, vt sic
 in me

LIBER I.

in me pacē & gaudiū habere possis. O amabilis dulcedo, trāsmuta quæso me in te, vt amabilissi-
ma voluntas tua & beneplacitū tuum semper sit
et maneat in me. Et iuxta hunc modū sepius ab-
intra Deū alloqui debemus, in quolibet opere no-
stro, in agēdo & dimittendo: & sic Deus semper
erit principiū & finis oīm illorū, & nos liberi et
absq̄ impedimēto in omnibus nostris operibus
manere poterimus, Deūq̄ permittamus præpa-
rare fundū nostrū, & nos ipsos in oibus exeamus,
nec quicq̄ nobis reseruemus in vlla re, siue in ver-
bis, siue in moribus, in agēdo & dimittendo, hoc
vel illo modo, in latis vel tristibus: sed intenda-
mus & accipiamus oīa de manu dñi in quodam
humili timore, & nos ipsos totaliter resignemus
in nuda paupertate nostrī, in spontanea abnega-
tione, & incuruemus nos sub diuina voluntate,
secundū qd ipse voluerit in omnibus, & cōtenti
ac imperturbati simus tā in pace, q̄ in turbatiōe,
& beneplacitā duntaxat voluntatē Dei in omni-
bus quæramus, in prosperis & aduersis, in ama-
ris & dulcibus, in gaudio & mœrore, in latis &
tristibus, in abundantia & inopia, in viuendo
& moriendo. ¶ Huius exemplum subiungo:
Dicebat quodam tempore magister Eckardus
pauperi cuidā: Bonum mane tribuat tibi Deus.
Respondit pauper: Tibi hoc reserua, o domine
mi. Ego enim nunquam malum mane habui.
Quicquid enim aduersi Deus meus mihi impo-
suit, hoc totum libens pro amore ipsius susti-
nui, & me illo ipso indignum reputabam, &
ideo nunquam trīstari valeo. Magister aiebat:
Vnde venis? Respondit ille: A Deo. Vbi dimissi-
sti, inquit magister, Deū? Respondit ille: In oibus
mundis

MARGARITAE EVANG.

mundis cordibus. Rursus magister: Qualis, inquit, es tu? Rex sum ego, ait. Et magister: Cuius, inquit, rex es tu? Respondit pauper: Carnis meae. Quicquid enim vnquā desiderauit spiritus meus, ad illud exequendum & sustinendum velocior fuit caro mea, quam spiritus ad suscipiendum. Rursus ad eum magister: Rex, ait, regnum habere debet. Vbi est ergo regnum tuum? Respondit pauper: In anima mea. Et magister: Quō hoc? Quando, inquit ille, portas quinq; sensuum meorum clausas habeo, si tunc Deum toto corde desidero, ipsum in anima mea tam splendidum, tamq; gaudiosum inuenio, sicut est ipse in vita aeterna. Tunc magister: Sanctum, inquit, esse te constat. Quis te sanctum fecit? Pauper respondit: Hoc fecerunt silentium meum, profunda cogitatio mea, & cum Deo vnitio, quae me in ipsum traxere. In nulla enim re, quae minor esset Deo, quiescere potui. Iam vero Deum meum inueni, & in ipso quietem & pacem habeo aeternaliter, quod excedit oīa regna mortalitatis huius.

De decem praeceptis, qualiter videlicet ea in spiritu exercere, nosque illis exornare, & in nobis ea scripta seruare debeamus.

Cap. LII.

Scribēs Corinthijs Apostolus: Nescitis, inquit, quoniam corpora vestra membrum sunt Christi? Tollens ergo membra Christi, faciam membra meretricis: Absit. An nescitis, quoniam qui adhæret meretrici, vnum corpus efficitur? Ipsa enim carnalis est. Quisquis autē rebus carnalibus adhæret, carnalis efficitur. Quod enim quisque amat, cum illo & vnitur.

Deus